

LẤN THẦN LÊN...

(Tiếp theo trang 11)

Đúng rồi, ta còn là Người mà là Người Việt. Là người Việt thì dĩ nhiên ta còn quá nhiều vấn đề để mà cuu mang tức phải có thời, để mà hành động, chẳng phải thời để làm vương làm tướng mà cái thời cần thiết để tiếp tục còn là người Việt.

Nghĩ đến đây thì hiện tại đã bày ra trước mắt. Này đĩa rau muống xào thơm phức, nay đĩa nem trạo ngon lành, này bát canh chua cá bóng lau đậm đà. Ta phải sống với hiện tại này chứ, cho đúng với câu nói của nhà hiền triết Krisna Murti: Phải nghĩ "ta đương là" và đừng nghĩ "ta đã là" hay "ta sẽ là". Vậy khi ăn, ta phải biết là ta đang ăn, ta phải để hết tâm trí thưởng thức món rau muống miền Bắc, món nem trạo miền Trung, món canh chua miền Nam.

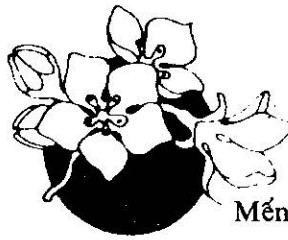
Nghĩ đến đây không hiểu tôi lộ chân tướng ra sao mà bà xã tôi hỏi: Ông nghĩ gì mà mặt mũi tươi rói vậy? Tôi mỉm cười không trả lời. Sự thực, tôi đã phá được cái thuyết "duy chẳng", "duy không" của bà xã Rõ ràng là "có", có Bắc, có Trung, có Nam tức là có đầu, có giữa, có đuôi, sao bảo là không? Nó hiển hiện đây này ngay trên bàn ăn này, tôi đang nuốt nó vào bụng, tôi đang tiêu hóa nó. Tôi đã chứng thực được cái "có" giữa một mớ lộn xộn những cái "chẳng", cái "không".

Phải trả ngay "cái chẳng", "cái không" cho bà xã khôn ngoan, cho các bạn bè hiểu sâu biết rộng, cho các bậc chính trị cao minh. Mình là phạm phu, căn cơ nông cạn, chỉ nên trụ ở cái "Tiểu Hữu" mới chứng được này. Cái "Không" cũng như "Có" của đức Phật cao siêu quá, xa vời quá...

Ăn cơm xong, tôi ra ngồi ở phòng khách thì nhận được bản tin số 64 của Ủy Ban Báo Ngụy Giúp Người Vượt Biển gửi cho. Đọc chi tiết về cảnh bọn hải tặc xả súng và thiêu sống một cách dã man 130 thuyền nhân VN trên biển cả, lá thư thống thiết của ông đại diện 112 thuyền nhân được tàu Mary Kingstown cứu vớt tháng 4 vừa qua, những giòng chữ run rẩy viết vội vàng và đầm nước mắt của một số người vượt biển viết trên con tàu Mary để nhấn nhủ, cầu cứu họ hàng thân thích, tôi vội vàng ghi lại những ý nghĩ lẩn thẩn trên đây, để có bài gửi cho bạn Thọ cho kịp thời và đúng với lời tôi đã hứa.

Chừng ấy chưa đủ để chúng ta lên đường sao!

Tháng 5-1989
NGUYỄN VĂN CỬ

THƯ HỒI ÂM

Họa bài "Góp Ý" của bạn
Nguyễn Thọ đăng trên
LT số 45

Mến gửi bạn hiền Nguyễn Thọ

ANH EM TA

Đã

Mười hai năm, Xuân, Thu khắng khít

Trên giải đất Quốc Gia

Kiến thiết biết bao công trình kiến trúc, kiêu lộ.

Rồi

Làn sóng Đỏ tràn ngập Miền Nam.

Tôi đã sẽ bóng

Được quan sát, phân tách

Xã Hội Chủ Nghĩa

Dùng công an dọa nạt

Nhân dân như tù đầy

Chiếm đoạt quyền **TỰ DO**

Bạn còn tráng niên

Bị cải tạo, nhận rõ

Tập đoàn độc đảng

Lấy miếng ăn chi phối

Con người quá muông thú

Chuyên chế thuyết **ĐỘC TÀI**

Giờ đây đôi ta hội ngộ

Tôi nặng bước trước, nhất trí:

Phải làm nghĩa vụ bằng hữu,

Gọi lòng **Yêu nước, thương giống nòi** (1)

Trên bốn lá thư Mậu Thìn

Với Ái Hữu năm châu

Đầy nhiệt huyết

Theo truyền hịch Quốc Tuấn (3)

Bạn nhẹ gót sau, tâm nguyện:

Cố gắng triển khai tâm tư,

Hướng về **Quê hương và Tổ Quốc** (2)

Trong một nhiệm kỳ Kỷ Ty

Cùng Anh Em bốn bề

"Thêm lửa hồng

Chợ pháo lệnh Quang Trung" (4)

K.Đ.

Ba Lê Xuân Kỷ Ty